

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Se așterne pe pământ cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, că e sărbătoarea sfinților apostoli ai Evangheliei împărăției cerurilor care s-a vestit peste oameni acum două mii de ani și s-a scris pe pământ, și este scrisă, dar oamenii nu aud cuvintele ei.

Eu sunt Cuvântul Tatălui. Mai înainte de facerea omului sunt Cuvântul Tatălui. Am venit pe pământ născându-Mă Om din mamă Fecioară, iar după treizeci de ani de la nașterea Mea, Mi-am ales, după cum era scris în Cartea Vieții Mele, Mi-am ales ucenici, și apoi ucenici din ucenici pe cei doisprezece apostoli, iar Eu eram Mielul. Și dacă Eu eram Mielul, ei ce erau? Ei erau apostolii Mielului, erau mieluții Mei.

Și de ce M-a numit Tatăl, Miel? De ce M-a numit Ioan Botezătorul zicând: «*Iată Mielul lui Dumnezeu!*»? Am fost numit așa în cer și pe pământ, pentru că sunt Păstorul omului. Sunt Mielul Păstor, și sunt Păstorul Miel, și sunt Unul adevărat, și nu mai este altul așa ca Mine în cer și pe pământ, și Tatăl Mi-a dat nume mai presus de orice nume, fiindcă viața Mea o dau spre viață omului, căci sunt izvorul vieții, și din Mine își ia omul sufletul atunci când se naște în lume. M-am dat spre viață omului, începând cu omul cel zidit de mâna Mea, căci din Mine am suflat peste el, și el s-a făcut din pământ om cu suflet viu, și din suflarea Mea s-a întocmit, după ce i-am făcut trupul.

Am umplut văzduhul de suflare de viață după ce am făcut cerul și pământul și apoi pe om, și de atunci omul își ia această suflare de viață când se naște, și iată, Eu sunt Cel ce dă viață omului. Nimeni în afară de Mine n-a făcut între cer și pământ duhul de viață, și de aceea Pavel, apostolul Meu, a spus: «*Toți trăiesc în El*». Nu este înțelept pe pământ care să se învețe de la Mine și care să-l învețe pe om taina izvorului vieții de pe pământ. Vin Eu și îi spun omului taina aceasta, care a fost înțeleasă și purtată peste pământ de apostolii Mei cei îmbrăcați în Duhul Sfânt, pentru ca prin El, prin Duhul Sfânt, să o împartă peste oameni și să ia oamenii cunoștința vieții și apoi iubirea de Dumnezeu, căci când Eu am făcut la început rugăciune înaintea omului, primul Meu cuvânt a fost așa: «*Să iubești pe Domnul Dumnezeu din tot sufletul tău, din toată inima ta, din toată virtutea ta și din tot cugetul tău, omule, și să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*».

Dar iată, poporul Meu, apostolul iubirii lui Dumnezeu se așează pe pieptul Meu de Miel și Îmi spune să între cuvânt despre iubire în cartea Mea cu tine, că Eu, cu ei sunt azi în cuvânt peste pământ, așa cum și acum două mii de ani i-am făcut pe ei cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

– *Sunt rodul cel blând al suflării gurii Tale, care dă viață, Mieluțele Doamne. Duhul Sfânt al Tatălui și al Tău, Te-a numit prin gura lui Ioan Botezătorul Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii. Te-ai născut pe pământ ca să ne alegi pe noi și să ne dai tainele Tale apoi, tainele vieții, iar noi să le spunem oamenilor. Te-ai născut pe pământ pentru ca să mori ca un Miel, căci Tu ești Mielul Tatălui, și apoi să Te ridici iarăși și să Te dovedești că ești Cel ce are viața.*

Când am lăsat carte despre Tine pe pământ, am scris în ea așa: «Dumnezeu Cuvântul era întru început la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, și fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, pentru că întru El era viața, și lumea prin El s-a făcut; și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălășluit între oameni, și am văzut slava Lui ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr, și din plinătatea Lui noi toți am luat, și har peste har, și El L-a făcut cunoscut nouă pe Tatăl».

O, Mieluțele Doamne, Te-am rugat să mă lași să Te mărturisesc că întru Tine este viața pe care ai pus-o pe pământ, și din care toți au luat, și că toate prin Tine s-au făcut, și fără Tine

nimic nu s-a făcut. Le spun tuturor celor ce se cred că știu ceva pe pământ, le spun lor că despre taina vieții pe pământ, ei nu știu nimic, căci Tu ai dat la ucenicii Tăi această înțelepciune și nu altora, și de la ei trebuie să ia tot omul învățatură, și fără Tine să nu facă nimic omul, pentru că întru Tine este viața și lumea care s-a făcut, și despre care taină omul nu știe, ci numai ucenicii Tăi au știut și știu.

Când ai făcut cerul și pământul, pământul era netocmit și gol, așa cum era și omul după ce l-ai făcut din pământ. Numai după ce Tu ai suflat din gura Ta cuvânt și ai spus să odrăslească pământul, numai apoi a prins viață pe el pământul. Numai după ce Tu ai suflat din gura Ta peste trupul cel făcut din pământ după chipul Tău, numai apoi a luat suflet viu omul cel întocmit din pământ după chipul Tău.

Voi, cei care v-ați crezut și vă credeți că știți ceva pe pământ, vă chem cu blândețea Mielului lui Dumnezeu, să vă deschideți urechile și să învățați taina vieții pe pământ. Hristos Cuvântul era și este viața, și fără El nimic nu s-a făcut. Dumnezeu Cuvântul, Acesta este Cel ce era de la început la Dumnezeu, și toate prin El s-au făcut, pentru că în El era și este viața, și nu l-a fost greu să-și pună viața și iarăși să-și-o ia. El este Mielul Păstor. El și-a pus viața pentru noi ca să ne păstorească pe noi cu ea, cu viața care se dă. El este Cuvântul Care a grăit pe muntele Sinai și ne-a spus să-L iubim pe Dumnezeu din tot sufletul, care ne este dat de El când a umplut văzduhul de suflare de viață la facerea cerului și a pământului, și iată, din plinătatea Lui noi toți am luat suflet, noi toți am luat viață, și har peste har am luat noi, cei ce L-am cunoscut că este Cuvântul Cel de la început, și prin Care toate s-au făcut, și Care S-a făcut Om pentru noi oamenii, pentru viața și mântuirea noastră din moarte. Și iată-L pe Mielul lui Dumnezeu, iarăși a venit pe lume cuvânt prin care sunt judecați viii și morții. Amin. Cel mai judecător cuvânt al Său peste vii și peste morți, este cuvântul cel întâi al rugăciunii Lui înaintea omului când a rostit pe muntele Sinai și a spus: «Să iubești, Israele, pe Domnul Dumnezeul tău din tot sufletul tău». Atunci i-a spus Dumnezeu omului să-L iubească pe El cu ceea ce are omul de la Dumnezeu, cu sufletul, care este viața omului, căci sufletul este din Dumnezeu în om, este din suflarea de viață pe care a pus-o Dumnezeu Cuvântul între cer și pământ la facerea lumii. Amin.

O, Mieluțele Doamne, Te-am iubit în mine, și fără de hotar Te-am iubit cu viața mea, iar viața mea n-a avut hotar dacă Te-am iubit în ea. În mine Te-am iubit pe Tine, nu pe mine, și aceasta a fost viața mea și sufletul vieții mele. Tu ai fost sufletul meu, și n-am făcut altceva cu el decât să Te iubesc în mine prin el, prin Tine, căci Tu ești sufletul omului, și în fiecare om plângi prin sufletul lui, luat din Tine în el, și nu știe omul aceasta, pentru că inima și cugetul și virtutea, care sunt în trupul lui, nu Te iubesc pe Tine din om acestea, iar sufletul Tău din om, stă rob vieții omului, căci omul își trăiește viața sa. Eu însă Te-am trăit pe Tine, și numai de Tine am ascultat și ascult, precum Tu ascuți de Tatăl, și îi rog pe oameni să-Ți dea viață în ei, căci sufletul lor Tu ești, și ei nu știu taina vieții, nu știe omul cine plânge în el după viață. Cuvântul Tău de pe muntele Sinai l-a învățat pe om să Te iubească în el cu ceea ce Tu ai pus în el. Cel mai judecător cuvânt peste vii și peste morți, este cuvântul iubirii Tale, cu care Te-ai rugat înaintea omului și ai spus: «Să-L iubești pe Dumnezeu din tot sufletul tău, omule!».

O, Mieluțele Păstor, ce dulce i-ai chemat pe oameni la pășunea Ta, la iubire i-ai chemat! I-am chemat și eu tot la fel, căci orice ucenic al Tău este ca Tine. Evanghelia iubirii Tale am dat-o oamenilor, și le-am vorbit mult și duios că Tu ești Păstor plin de har și de adevăr, și din plinătatea Ta noi toți am luat. Amin.

– O, copil al vieții cea plină de iubire! M-ai iubit în tine, și se apleacă ucenicii Mei înaintea ta, că tu ai fost iubirea Mea printre ei, iar Eu am fost iubirea ta, și i-ai bucurat nespus că te-ai făcut primul între ei cuvânt în ziua de prăznuire a ucenicilor Mei cu care am umblat pe pământ după ce Cuvântul Meu S-a făcut trup al Meu și S-a sălășluit între voi și ați văzut slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl, plin de har și de adevăr, și din care plinătate ați luat voi, ucenicii Mei, când Eu vi L-am făcut cunoscut pe Tatăl, pe Care nimeni nu L-a văzut vreodată, după cum

este scris. Voi însă L-ați văzut, căci cine a văzut pe Fiul, a văzut și pe Tatăl, așa cum Eu v-am învățat pe voi, cei ce ați știut să învățați. Amin.

O, poporul Meu, ce scumpă sărbătoare am azi în tine! Sunt cu apostolii cuvântului Meu cel de acum două mii de ani. Taina Mea ei au înțeles-o pe deplin și au scris-o pe pământ, dar oamenii dacă nu iubesc viața, nu văd, nu știu, nu pot să trăiască, fiindcă numai iubirea Mea poate, iar Ioan, iubitul Meu, a dorit să vă spună de unde este izvorul vieții pe pământ. Cine are iubire de Dumnezeu, acela poate, iar cine are iubire de el însuși pe pământ, acela nu poate să se nască de sus, din cer, din Mine, Cel ce am venit să nasc lumea și din Mine s-o nasc, căci sunt în brațe și în cuvânt cu Scriptura nașterii din nou a lumii, și fericite celui care se întoarce cu iubire și cu viață la rugăciunea Mea cea făcută omului pe muntele Sinai în ziua când am grăit lui Moise și când l-am rugat pe om să-și facă sufletul iubire în iubirea Mea și să umble cu Mine pe calea vieții care nu are sfârșit. Amin.

Vă mângâi în mijlocul poporului Meu de azi, o, ucenici serbați întru venirea Mea cuvânt pe pământ ca și la început când cuvântam pentru toate câte s-au făcut prin cuvântul Meu rostit. Vă mângâi cu cuvântul iubirii și al vieții, căci sunt Păstorul iubirii, sunt Mielul Păstor. Vă dau rând să cuvântați din Mine peste pământ, căci voi trăiți în Mine, și de aceea ați priceput taina vieții, și de aceea v-am iubit și v-am spus să fiți asemenea Mie pe pământ după ce Eu M-am așezat iarăși în Tatăl. Amin.

– O, Mieluțule Doamne, lacrima de dor e tot cuvântul ucenicilor Tăi și al sfinților Tăi care au priceput taina vieții. Mare durere e pe noi, cei cerești, când vedem omul atât de străin de cerul Tău cel plin de sfinți cu viață în ei, cerul care se întrepătrunde în toate cele văzute de ochii omului pământesc, căci omul s-a pus hotar între cele văzute și nevăzute, și ne ține departe de pământ, și plânge pământul și plâng toate de pe el, de la această despărțire pe care omul o ține între cer și pământ, între cele cerești și cele omenești, Doamne al răbdării sfinților Tăi. Noi am plâns și pe pământ între oameni. Am suferit adânc în noi, cu cuvântul Tău în grai din loc în loc pe pământ, căci împărăția Ta, cu care ai venit acum două mii de ani ca să-l iei pe om în ea, nu a fost iubită de om, iar cei ce au iubit-o au fost alungați cu ea dintre oameni.

O, ești atât de aproape de oameni, la fel cât de sfinți ești aproape, Mieluțule Păstor! Sărbătoarea noastră se face cuvânt din Tine și din noi, așa cum a spus Pavel, că toți trăiesc în Tine cei ce trăiesc știind. Cel ce trăiește neștiind, acest om împărățește peste tot, și Îți ascunde împărăția, Doamne. O, n-ai putut să Te așezi cu ea pe pământ lumină, căci oamenii au iubit întunericul lor. Din Tine Te rugăm să faci izbăvire pentru cei ce Te iubesc în Tine pe pământ, în Tine și nu în ei, căci în om nu poate poposi cerul și lucrarea lui, fiindcă omul este învățat în fiecare zi cu grijile vieții, și nu este altă durere în cer ca și această durere.

Îi rugăm pe oamenii depărtați de Tine să se învețe cu duhul iubirii de Dumnezeu, ca să le fie ușoară și mângâioasă viața, și să-Ți dea mâna să vie pe pământ cu împărăția Ta cea fără de sfârșit. Cele atât de minunate care nu se văd, dar sunt așteptând să se descopere pentru slava Ta, acestea sunt cele care trebuiesc iubite și dorite de grijile omului. Și le dorim la cei ce stau popor al Tău înaintea Ta, să Te ajute pe Tine să le faci văzute pe pământ pe cele minunate care așteaptă să se dăruiască văzute la toți cei care Te iubesc cu sufletul din ei, cu Tine din ei, Mieluțule Păstor.

Nimic nu este mai frumos pe pământ și în om ca și Dumnezeu în om, Păstorule ceresc. Ai făcut lumea cu atâta iubire, și tot așa voiești și acum s-o faci, prin înnoirea ei cu cuvântul Tău cel de la început, Doamne, căci Tu ești mereu început, mereu iubire. Dar acum umple-i de vlagă din Tine pe cei ce ne țin cu cuvântul între cer și pământ, căci sunt goliți de puteri și sunt tare mici și firavi, fiindcă au inimioarele durute, și durerile îi fac micuți pe cei ce le poartă cu umilință. Duhul rău e tare rău pentru ei, dar cei umiliți sunt cei ce pot în încercări, ca să le poată trece și să fie biruitori peste ele prin iubirea și răbdarea pe care Tu o dăruiești celor ce se dau Ție, Doamne. Amin.

– O, Eu mereu sunt puterea și mângâierea celor slabi ai Mei, așa cum am fost și pentru voi când greul de pe pământ vă încerca pe voi, ucenici ai Mei. Cei ce Mă iubesc cu răbdare, nu-i pot mângâia decât cei asemenea lor în iubire și în răbdare cu nădejde în ea. Și acum îi mângâi pe ei, îi ajut cu puterea Mea cea de sus și cea de jos, și apoi îi odihnesc de dureri, și iarăși Ne vom așeza cu ei în cuvânt, căci cuvântul cel de azi al Meu și al vostru trebuie așezat în carte atât cât este el.

Apostolii Mei Petru și Pavel voiesc să se așeze în ziua aceasta povățuitori peste oameni, copii din porți. Ei sunt căpetenia apostolilor, așa cum arhanghelii voievozi Mihail și Gavriil sunt căpetenia îngerilor Mei. Și iată ce spun apostolii Mei:

– Îi așteptăm, Doamne, pe cei ce sunt porțile cuvântului Tău, pentru ca să ne facă intrarea cu sărbătoare în cartea Ta de azi cu noi și cu ei, și îi mângâiem pe ei în dureri și certăm toată ispita duhurilor rele, să se depărteze în toată vremea de ei și de tot poporul Tău care Te are Învățător peste el. Iar lor le spunem: Pace vouă, ucenici mititei, dar Domnul este viața și puterea voastră cea bună, și cu El sunteți fiii puterilor cerești, care se dau celor mici și slabi, dar mari cu iubirea. Amin.

– O, poporul Meu, fă-ți duhul dornic să stai la masă de cuvânt cu cei întâi între ucenicii Evangheliei împărăției cerurilor, pe care am adus-o pe pământ acum două mii de ani ca să fie cu oamenii. O, poporul Meu, dă-Mi putere să fiu cuvânt în mijlocul tău, că pe pământ nu mai este mângâiere, și vor căuta oamenii la tine. Lucrează să Mă ajuți să pot să le dau oamenilor ceea ce și ție îți dau. Cuvântul vieții veșnice îți dau, căci numai el va rămâne mângâierea și puterea pe pământ, și el va fi viața oamenilor. Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2005